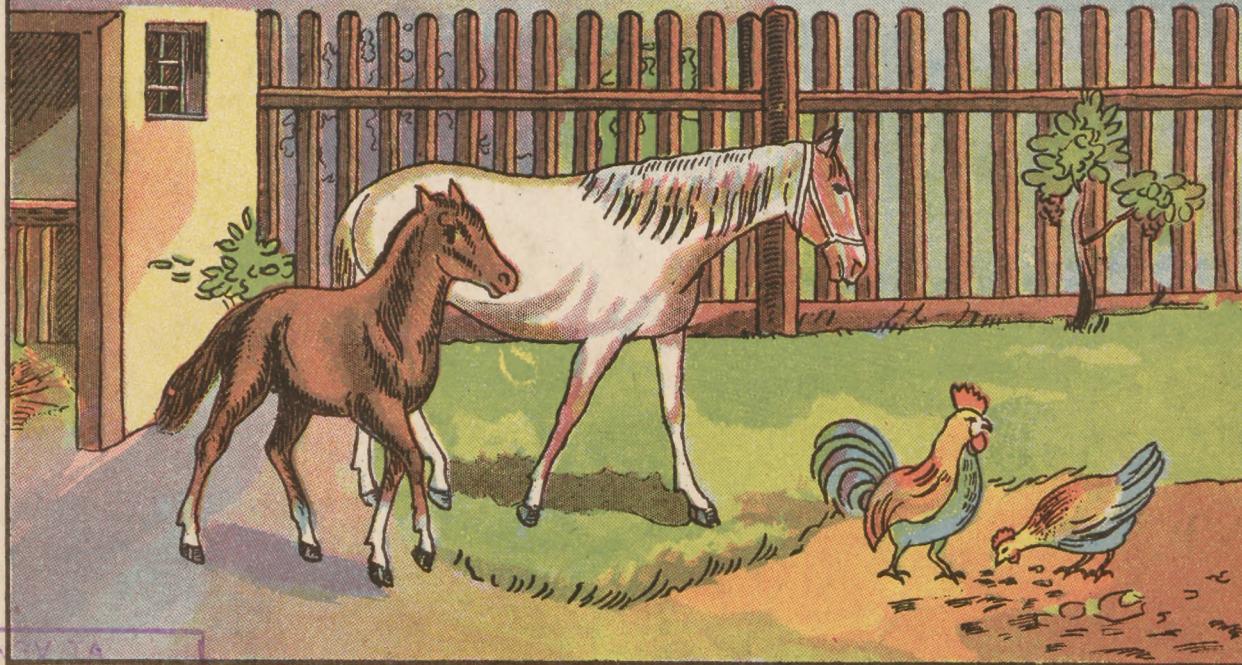

A. 12. 233.

Eesti Rahva Muuseum
1931. 2633
Arhiivraamatukogu

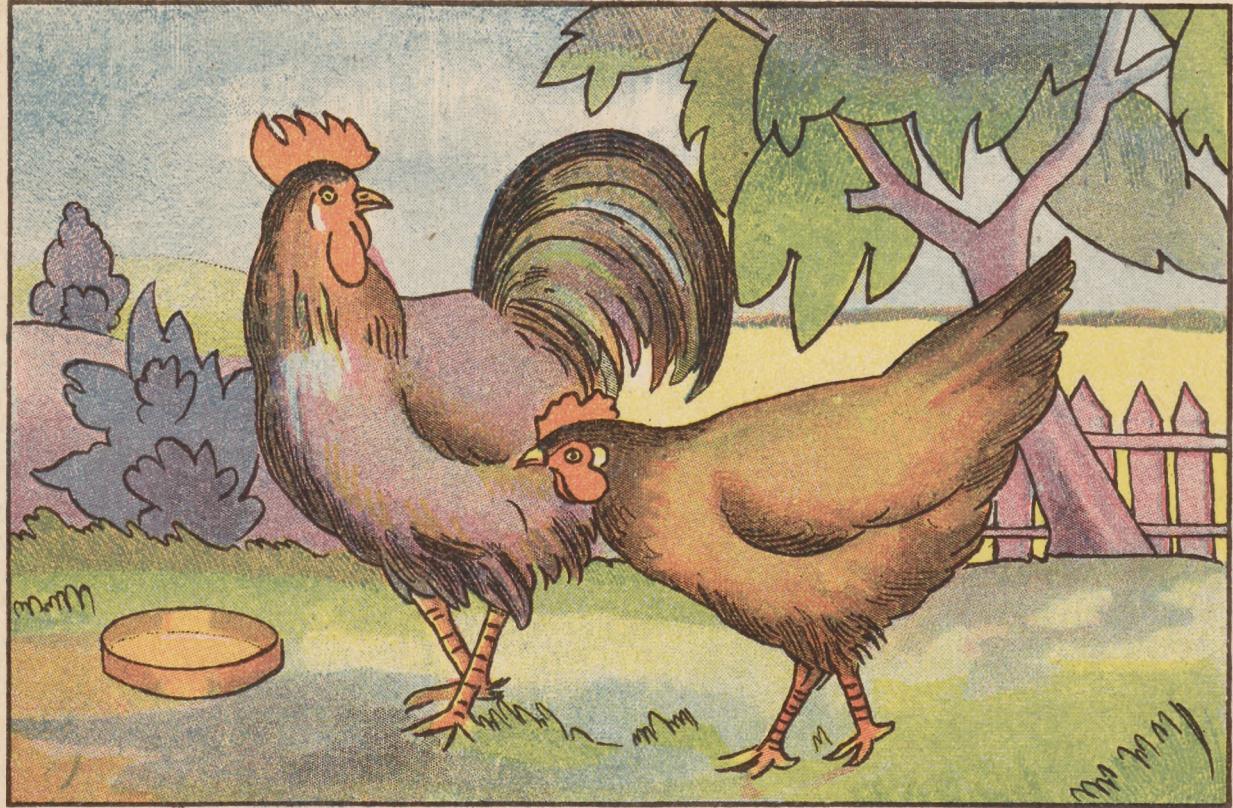
KODULOOMAD JA LINNUD

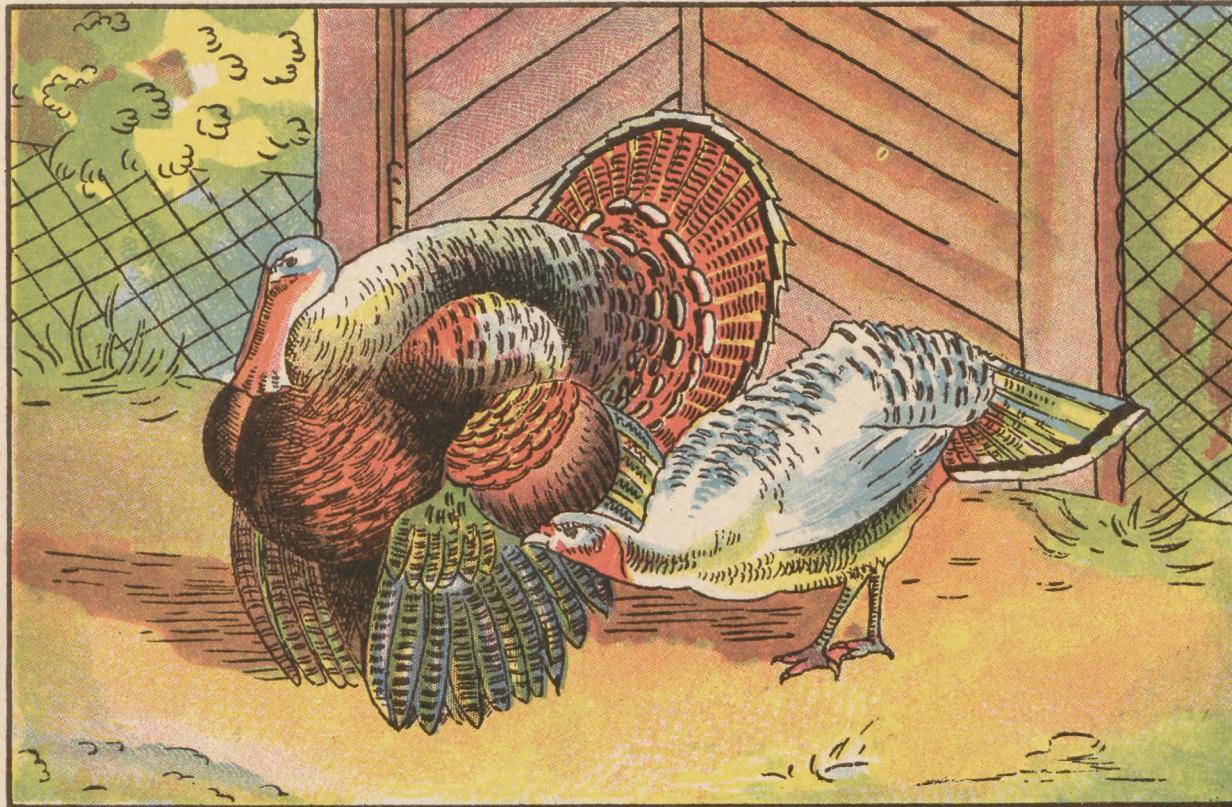
EN 1931

Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

42108

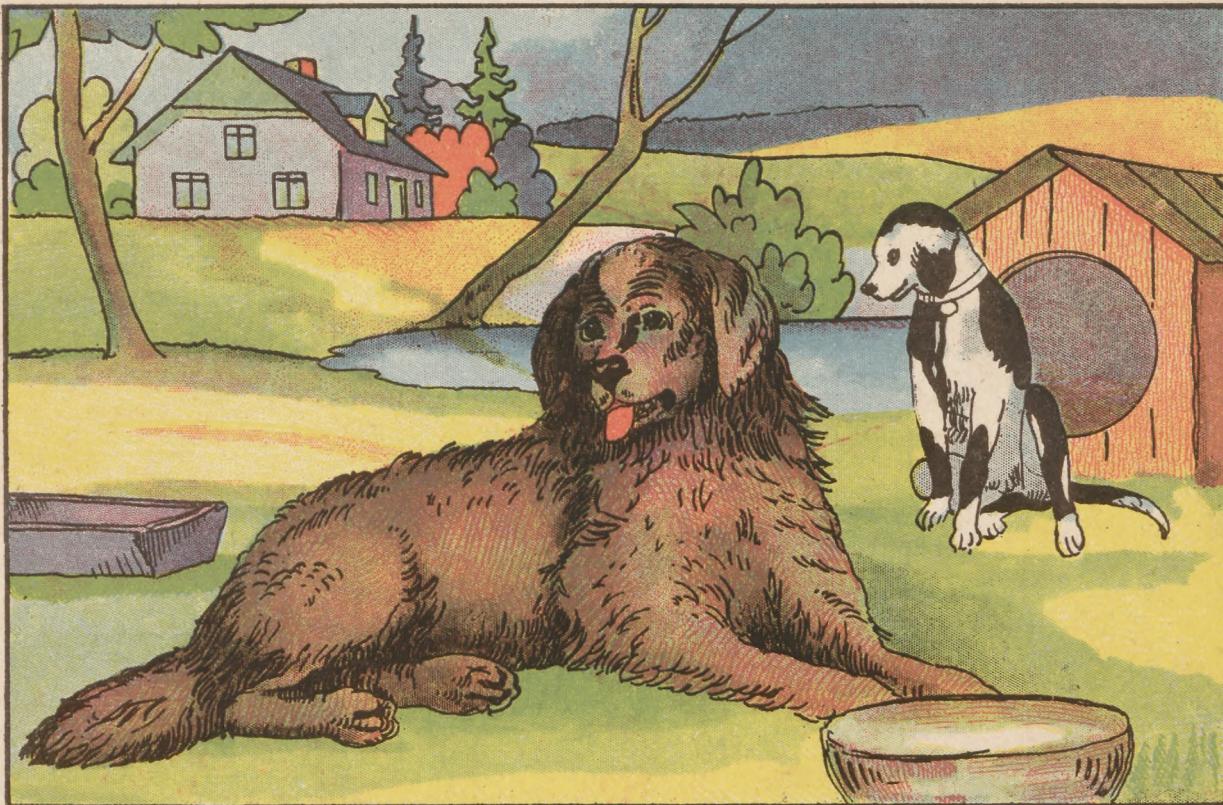
Kull ja kana kahekesi
toitu otsimas on juba.

Pildil kalkuneid on taks,
kumb on nendest uhkem saks?

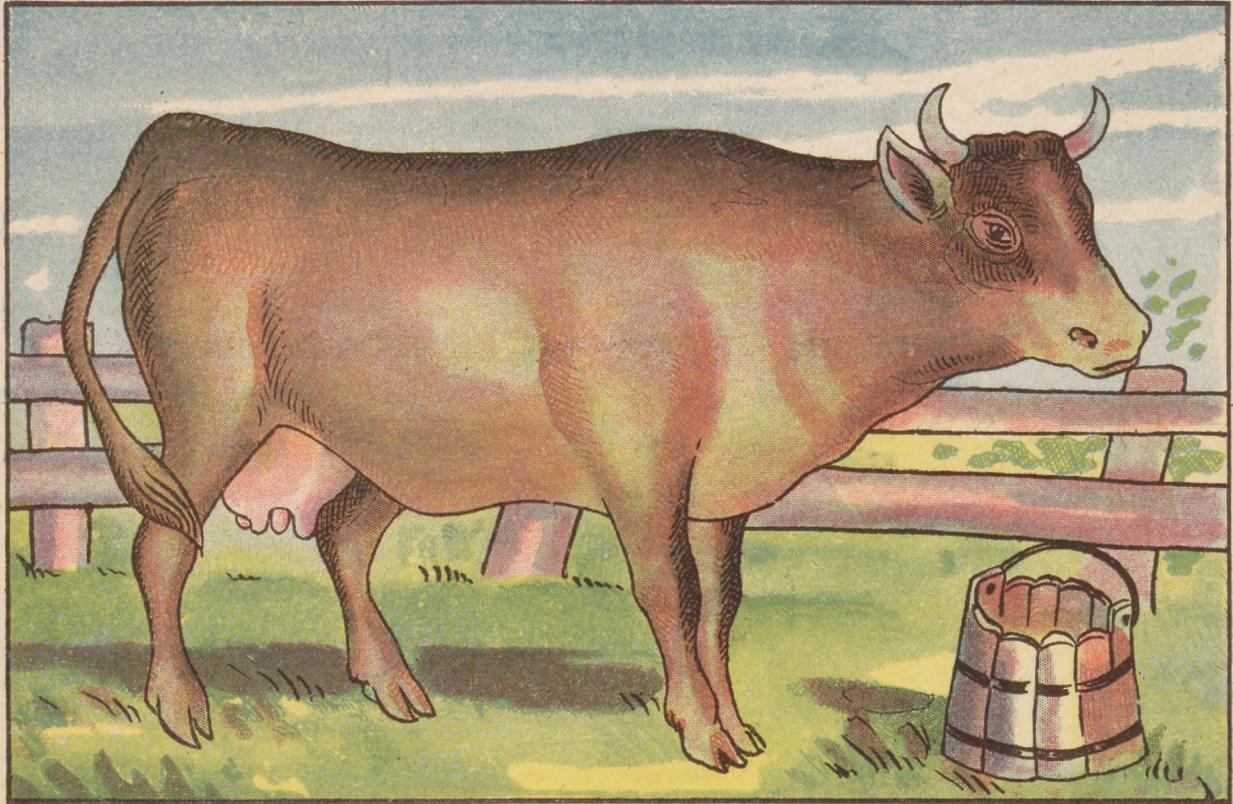

Pardid armastawad tiiki,
fest nad weelinnu liiki.

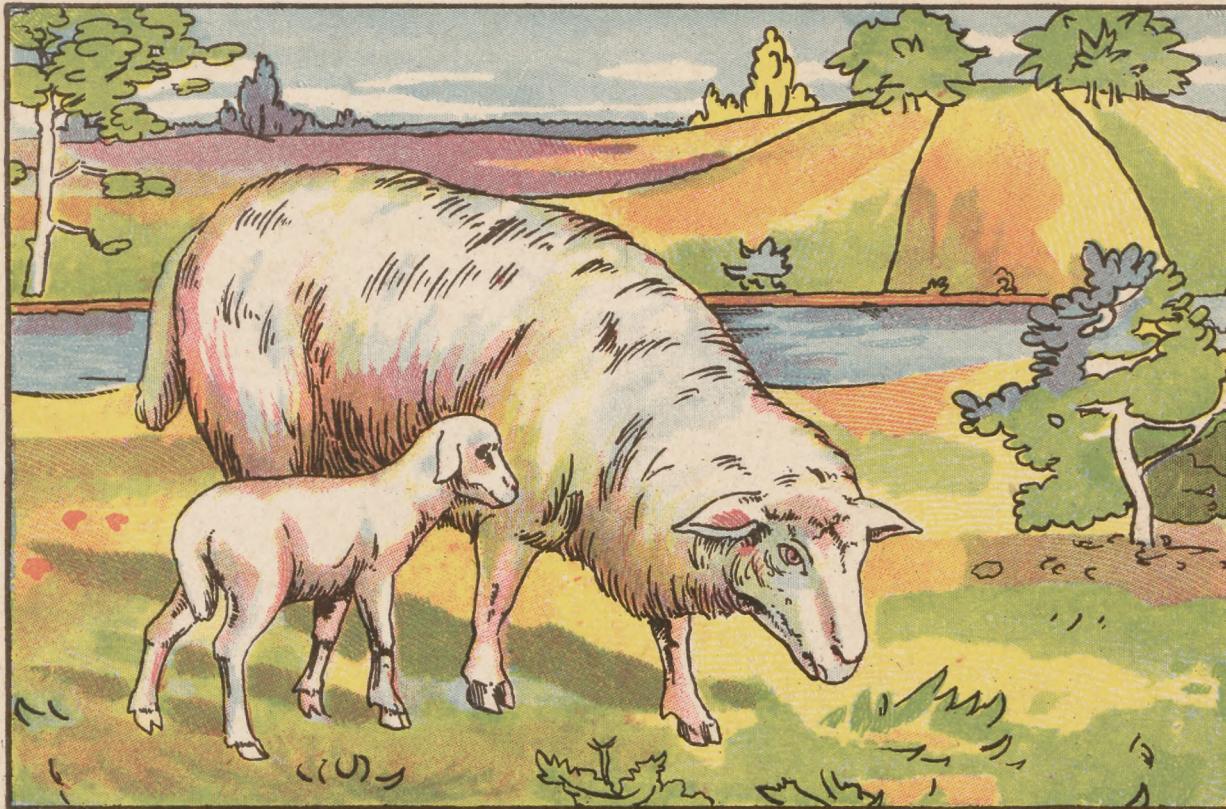

Tiksi, wana karjapeni
truu ja ustaw olnud seni;

Reksi kodus selle eest
hoolsalt teenib peremeest.

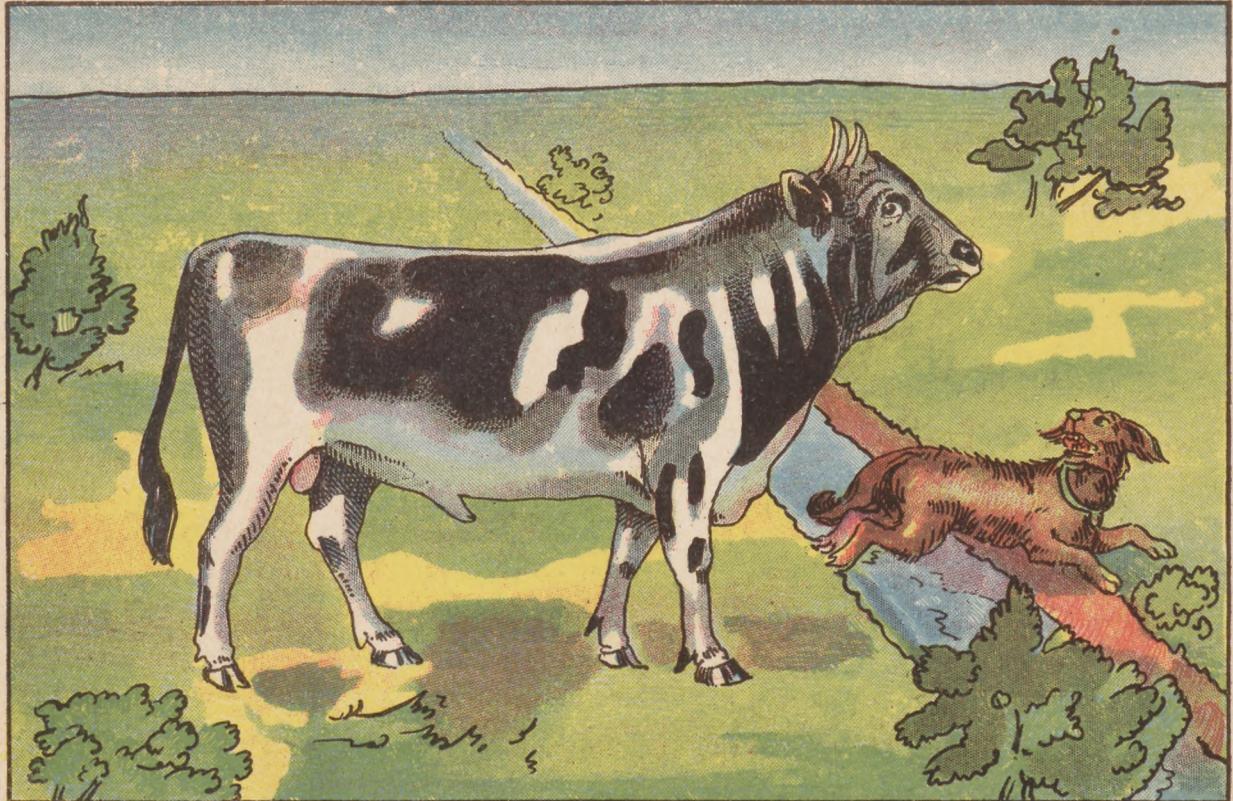

Lehmakene pangist joob,
lapsele siis piima toob.

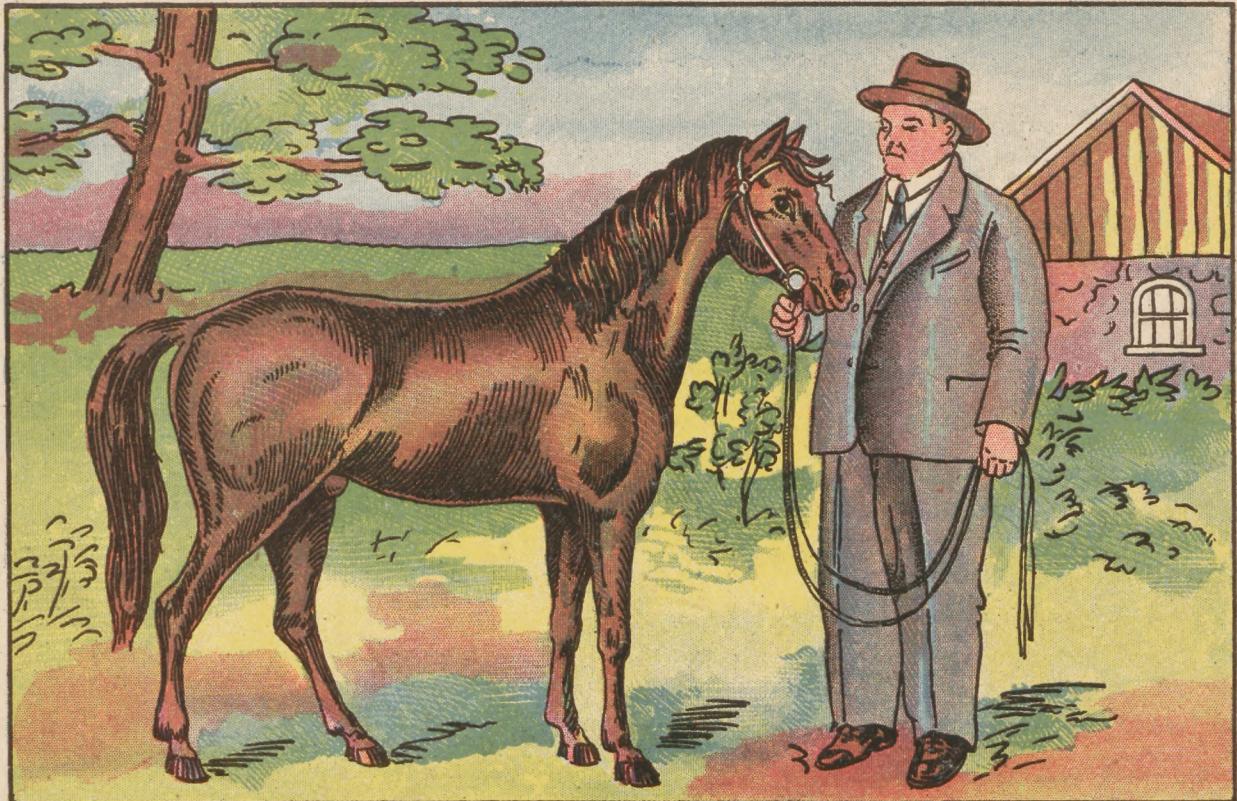

On sul pehmed sükad, kindad
ja ka soe mütsikene,

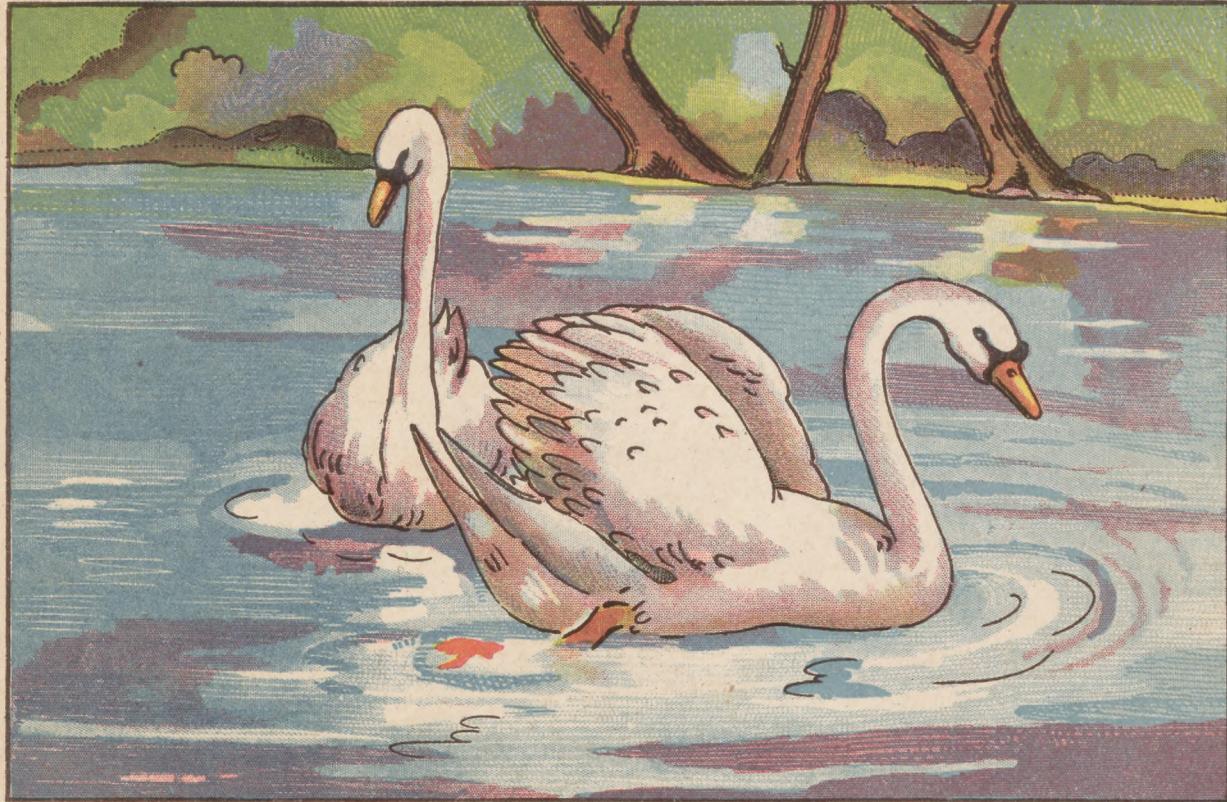
siis ja lammast palju hindad,
Wäike Walter, Jütsikene.

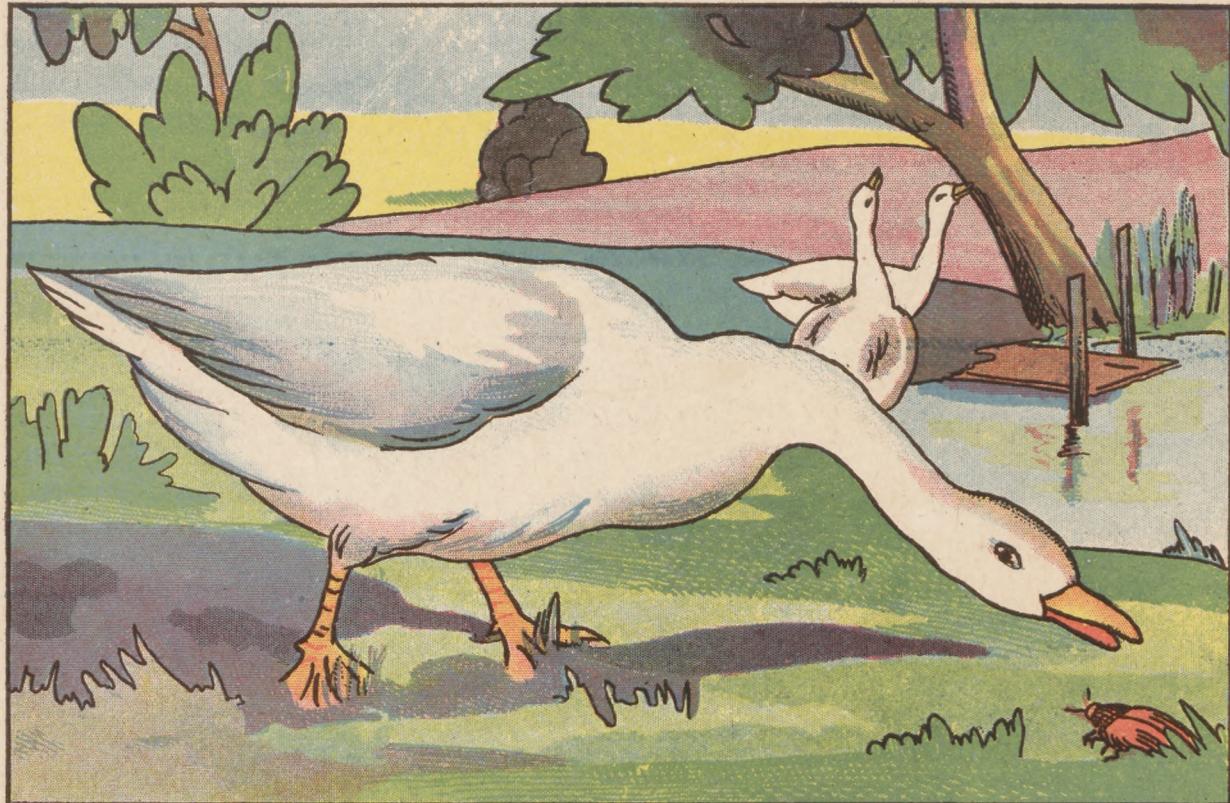
Irmi härja karja ajab,
haugub nii, et metski kajab.

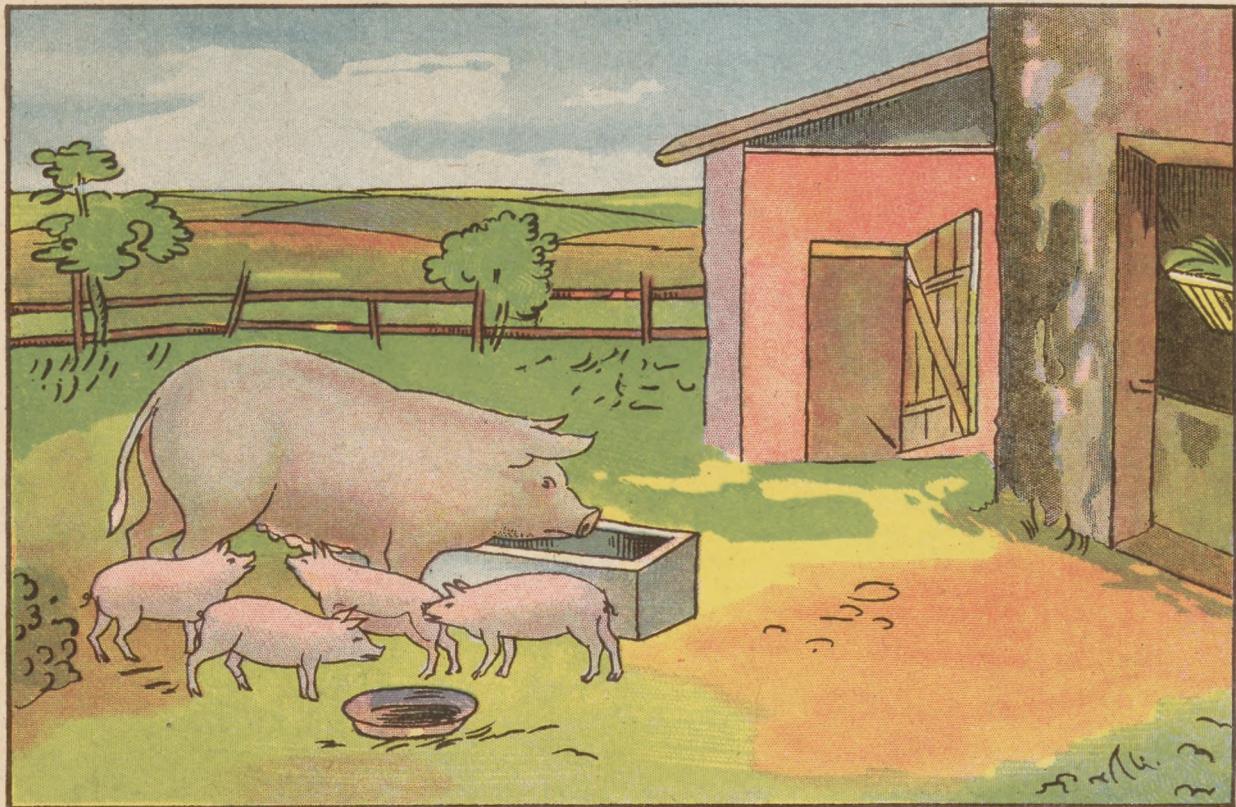
Isa tõi tallist hobu wälja,
lapsed, nüüd saab palju nalja.

Luit, see kaela sirgu a'ab,
uhkelt tiibu lehwitab,
pistab pea siis wette,
et saaks kala fätte.

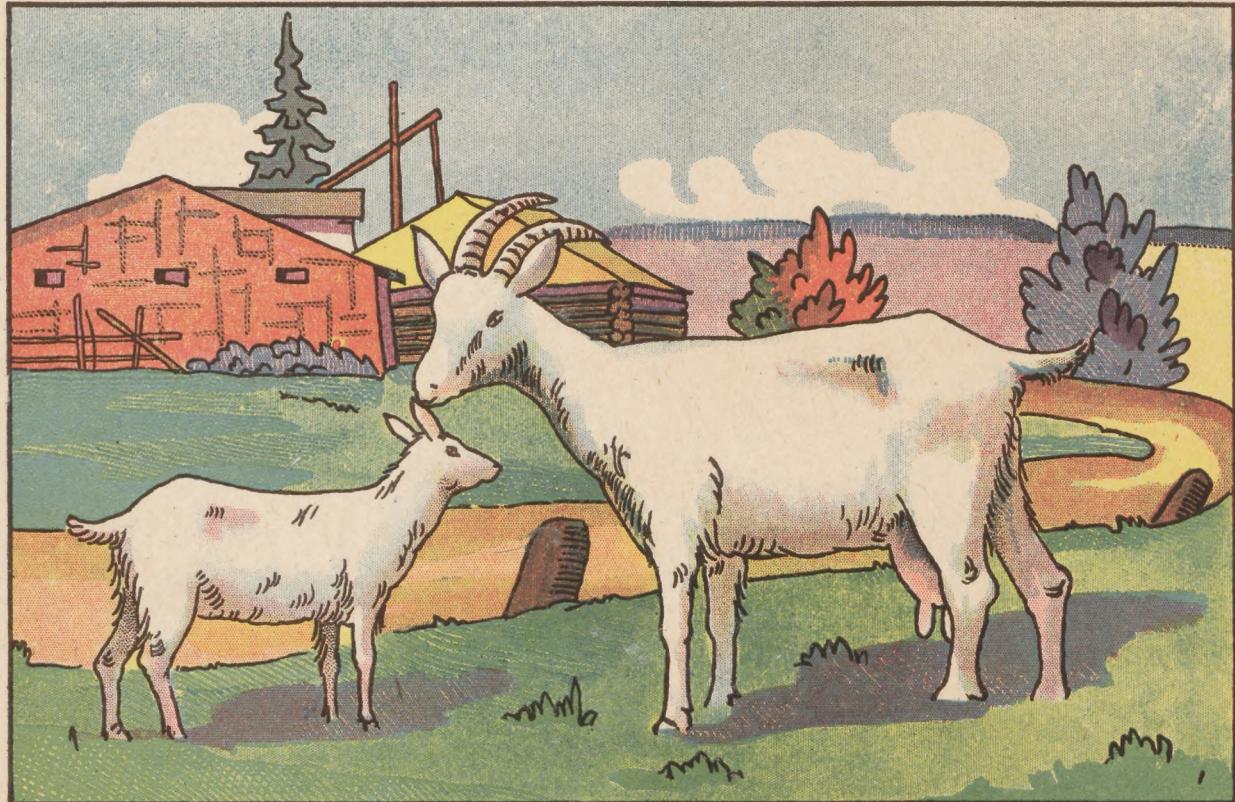

Kui hellalt haljas tiigivesi siiis hüüawad nad koorina:
on meelitamas hanekeši, lähme nüüd kõik suplema.

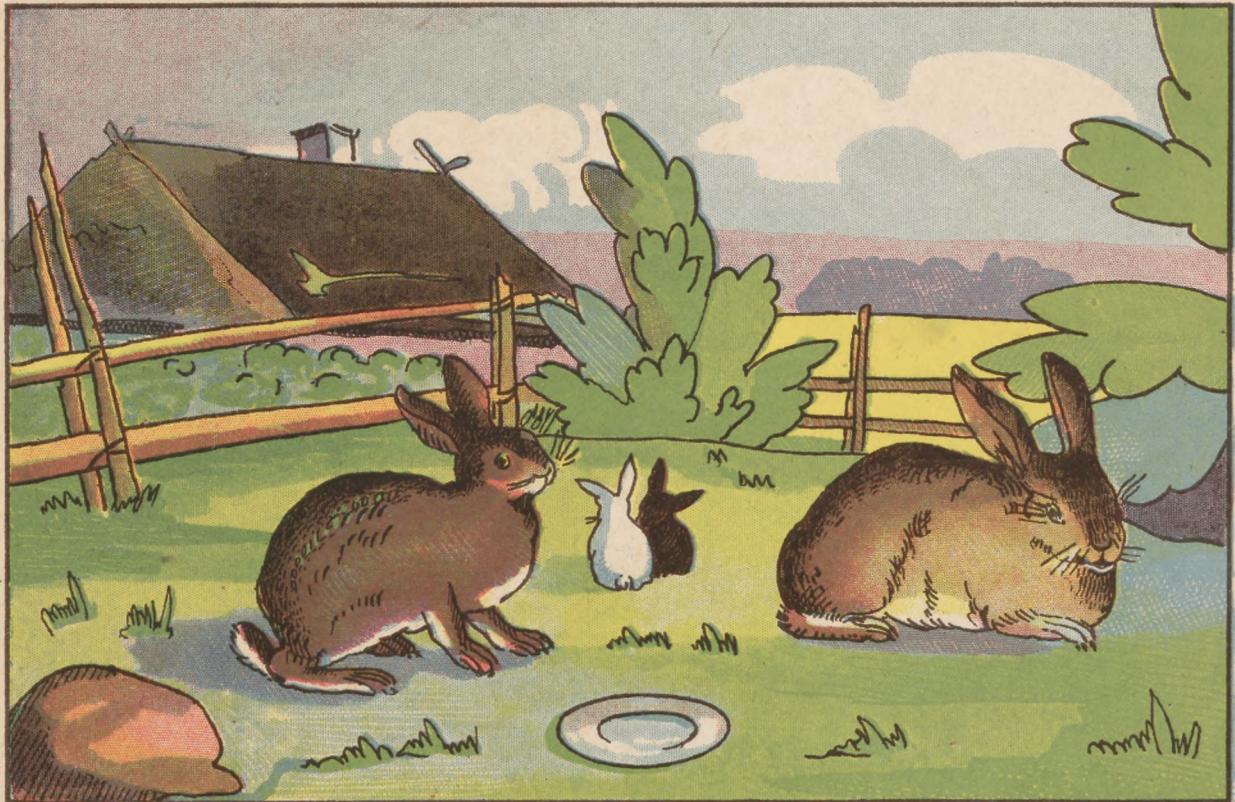
Ruik-ruik, mold on tühi!
Mold on tühi, föht on tühi!

Kolgad föik ju läbi käidud,
lombid läbi lobistatud.

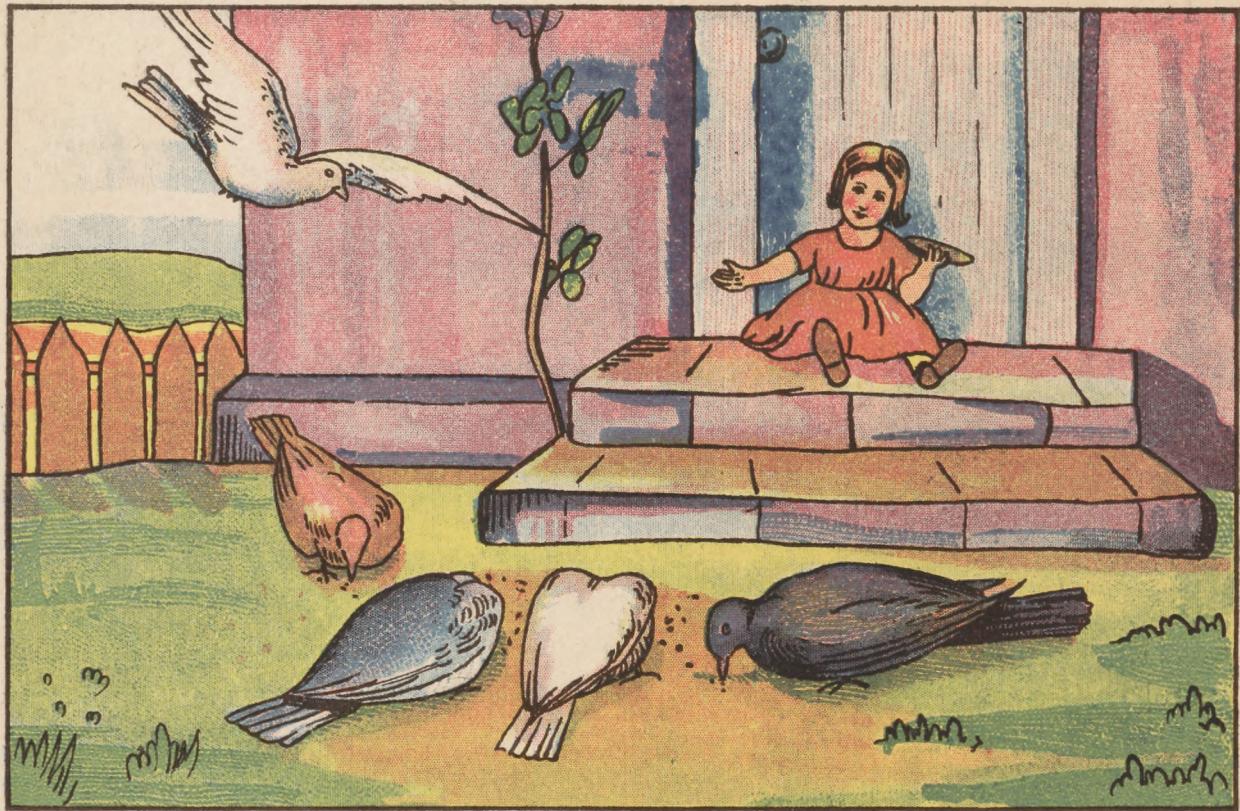

Sarwiline loomakene,
Röki-möki kitsekene,

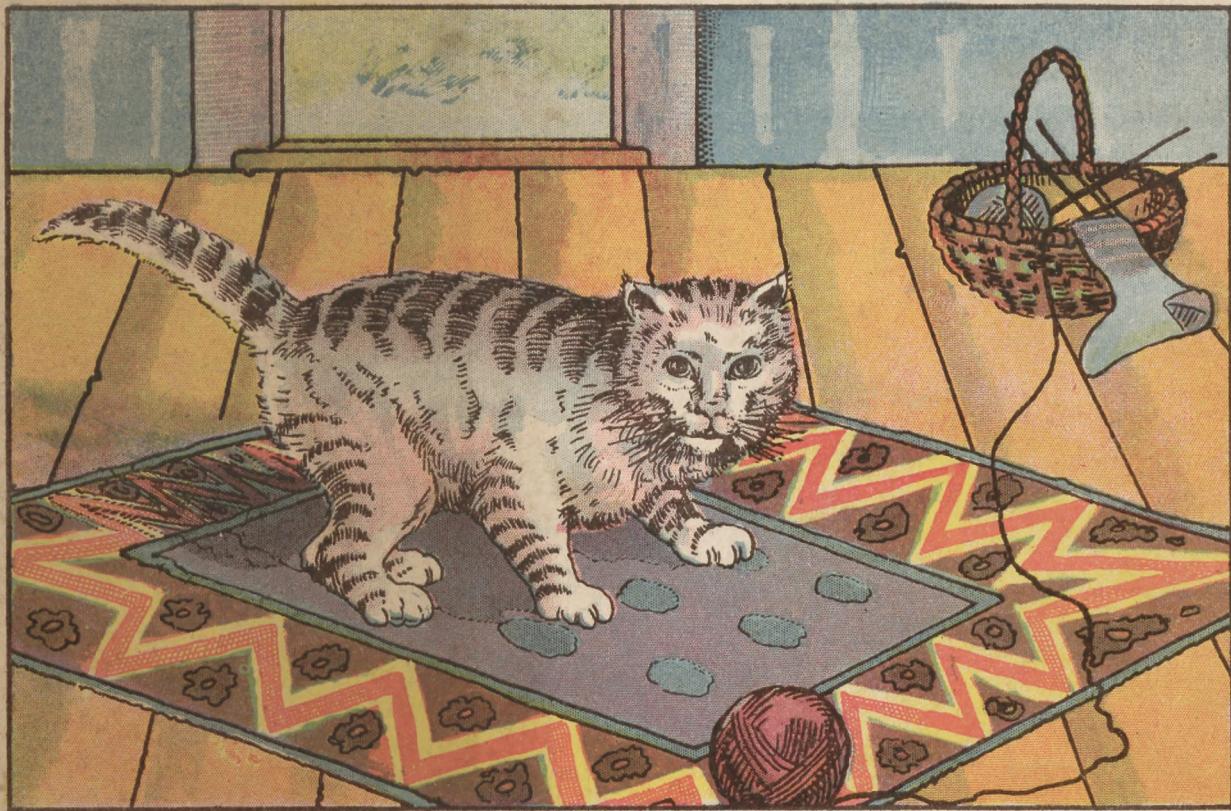
igaks lõunaks piima annab,
pere eest nii hoolt ta kannab.

Jänes tihti paha teeb,
ära meie kapsad sööb,
aga siiski lapsed teda
armastawad silitada.

Tui, tui tuwikene, ukse ette lendad sa,
hõbesulge linnukene, siis sul leiba annan ma.

Kuiju mängib keraga,
ise rõõmsalt nurru lõöb.

„H. Laalmann”, Tartus.